

ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น
Needs in Promoting the Professional Learning Community of Private Educational
Institutions under Khon Kaen Province Vocational Education

เมธิณี อรุณศิริวัฒน์¹, นียดา เปี่ยมพิชญะ²

Maethinee Aroonsiriwattano¹, Niyada Piampuechana²

Corresponding Author E-mail: Maymeaw154@gmail.com

Received: 2024-05-24; Revised: 2024-06-12; Accepted: 2024-06-27

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน และ 3) ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู รวมทั้งสิ้น 242 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.94 ค่าความเชื่อมั่นสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพปัจจุบันในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ร่วมสูงสุด และสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า ด้านชุมชนกัลยาณมิตรสูงสุด 2) ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร 3) ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน คือ (1) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการกำหนดวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพพร้อมกัน (2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการระดมความคิดและวางแผนร่วมกัน (3) ผู้บริหารควรมีลักษณะของความเป็นผู้นำทางวิชาการ (4) ผู้บริหารควรมีความไวใจเคารพซึ่งกันและกันในการทำงาน (5) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, การส่งเสริม, การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

¹ Student in Master of Education Degree, Faculty of Education, Northeastern University

² อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

² Advisor, Faculty of Education, Northeastern University

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the current situation, the desirable condition for the promotion of being professional learning community of private educational institutions 2) to study needs for the promotion of being professional learning community of private educational institutions 3) to present recommendations for the promotion of being professional learning community of private educational institutions. The sample group consisted of educational institution administrators and teachers, with the total number of 242 people. by Stratified sampling. The tool used to collect data has the reliability of the current situation questionnaire was equal to 0.94, the reliability of the desirable condition was equal to 0.96. The statistics used in the analysis include frequency, percentage, mean, standard deviation, and prioritization of needs. (PNI_{Modified}) The research results found that:

1) The current conditions in being a professional learning community of private educational institutions. It is at a high level. When considering each area, it was found that the area with the highest level of performance was the shared vision area. and desirable conditions Overall, it is at the highest level. When considering each aspect, it was found that the aspect with the most desirable level was the Caring Community 2) Needs for the promotion of being professional learning community of private educational institutions, it was found that the aspect with the greatest need was caring community. 3) Recommendations for the promotion of being professional learning community of private educational institutions:(1)Executive should be encouragement in setting a professional vision together. (2)Executive should be encouragement in brain-storming and planning together. (3) Executive should be the characteristics of academic leadership. (4) Executive should be trust and respect to each other in working. (5) Executive should be the promotion on creation of atmosphere contributed to learning and living together happily.

Keywords: Needs, Promotion, Being Professional Learning Community

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2579) ได้วางกรอบเป้าหมาย และทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศในการพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถของคนไทยทุกช่วงวัยให้เต็มตามศักยภาพสามารถแสวงหาความรู้ และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ภายใต้วิสัยทัศน์ “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงผ่านการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการปฏิบัติและสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน กล่าวคือผู้เรียนต้องฝึกการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (สุชน วิเชียรสรรค์. 2560) เพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชน สังคม และตลาดแรงงานการศึกษาจึงต้องเตรียมความพร้อมให้เยาวชนมีทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต โดยใช้การส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งเน้นและส่งเสริมพัฒนาการและการเจริญเติบโตทางวิชาชีพ (พรหมทิภาภรณ์ อภิปริญา. 2562)

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผ่านการสร้างความสุขในการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนการรวมตัวร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และการเรียนรู้ร่วมกันของครูผู้บริหาร บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2560) ซึ่งความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือการที่ครูผู้สอนมาร่วมกันทำงานและวางแผนเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (Stoll, & Louis. 2007) โดยองค์ประกอบของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือ 1) ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2) ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) กัลยาณมิตร 5) ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2560) อีกทั้งในศตวรรษที่ 21 การศึกษาของเด็กไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนต้องเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายอย่าง

เหมาะสม ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้อย่างมาก เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ดีของครู ในการจัดการเรียนเป็นการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มช่วยเหลือแบ่งปันเนื้อหาสาระ ร่วมสร้างแรงบันดาลใจสร้างความท้าทาย ความสนุกในการเรียนให้แก่กันนักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากการปฏิบัติ ครูสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับนักเรียน โดยการลงมือทำร่วมกันกับนักเรียนซึ่งเป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น (พิชิต ขำดี. 2561)

อย่างไรก็ตามการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ประสบปัญหาตามที่ พรรณทิภาภรณ์ อภิปริญา (2562) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนและพบว่า 1) ชั้นเตรียมการผู้บริหารสถานศึกษา และครูขาดความรู้เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) ชั้นวางแผน ปัญหาที่พบมากที่สุดคือครูไม่สังเกตการสอนเพื่อนครูศึกษาปัญหา 3) ชั้นการออกแบบกิจกรรมอย่างมีส่วนร่วม ปัญหาที่พบมากที่สุดคือครูไม่ร่วมประชุมตามกำหนด ชั้นลงมือสร้างชุมชนการเรียนรู้ พบว่า 1) ชั้นวางแผนสร้างการทำงานเป็นทีม ปัญหาที่พบคือครูมีภาระงานมาก 2) ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาไม่ติดตามอย่างสม่ำเสมอ 3) ชั้นการสะท้อนผล พบว่าปัญหาส่วนใหญ่คือโรงเรียนไม่กำกับติดตาม ชั้นประเมินความต้องการและสภาพปัญหาพบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดคือขาดการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ (พรรณทิภาภรณ์ อภิปริญา. 2562)

สภาพปัญหาในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า จากการดำเนินงานพบปัญหาและอุปสรรคในสถานศึกษาหลายอย่าง อาทิ การทำงานเป็นทีมซึ่งแสดงออกทางการกระทำไม่ชัดเจนจึงส่งผลให้การทำงานนี้เป็นทีมไม่มีประสิทธิภาพส่งผลสัมฤทธิ์ด้านการขับเคลื่อนงานในสถานศึกษาล่าช้า และการมีภาวะผู้นำการแสดงออกด้านความคิด ซึ่งผู้บริหารเอกชนปิดกั้นการแสดงออกการตัดสินใจไม่เปิดกว้างให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็น ทำให้ขาดความกล้าแสดงออกและขาดภาวะผู้นำร่วม ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทราบถึงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ (พรรณทิภาภรณ์ อภิปริญา. 2562)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยมุ่งศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ยึดตามสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ด้านร่วมแรงร่วมใจ และร่วมมือ ด้านภาวะผู้นำร่วม ด้านชุมชนกัลยาณมิตร และด้านโครงสร้างสนับสนุน เพื่อส่งเสริมให้ผู้บริหาร และครูพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดร่วมกันมีการสร้างวิสัยทัศน์ที่ร่วมกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น

การทบทวนวรรณกรรม

การส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560: 9) ได้กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หมายถึง การรวมตัว ร่วมใจ ร่วมแรง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครูผู้บริหาร และนักการศึกษาบนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

DuFour (2004: 10) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัวกันของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และ บุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน มีเป้าหมายเดียวกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัวของสมาชิกภายในองค์กรที่มีความสัมพันธ์กัน มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ค้นหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และยังช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1. ด้านวิสัยทัศน์ร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560: 10) กล่าวว่า ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Vision) หมายถึง มีเป้าหมาย ทิศทางเดียวกัน มุ่งสู่การพัฒนาการเรียนการสอนสู่คุณภาพผู้เรียน

วิสัยทัศน์ร่วม หมายถึง ระดับปฏิบัติในการส่งเสริมเกี่ยวกับผู้บริหารและครูมีวิสัยทัศน์ อุดมการณ์ทางวิชาชีพ ร่วมกัน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะความรู้ที่ดีและพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพโดยรวมกันกำหนดวิสัยทัศน์และสร้างค่านิยมร่วมกัน เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560: 10) กล่าวว่า ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ (Collaborative Teamwork) หมายถึง ต้องเปิดใจ รับฟัง เสนอวิธีการนำสู่การปฏิบัติและประเมินร่วมกัน Open เปิดใจรับและให้ Care และ Share

ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ หมายถึง ระดับปฏิบัติในการส่งเสริมเกี่ยวกับกลุ่มสร้างสรรค์ทำงานร่วมกันเป็นทีมทั้ง ครูและผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีแนวปฏิบัติร่วมกันสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกันแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอน ร่วมกันพัฒนาหลักสูตร และกำหนดรูปแบบการสอน ให้เป็นพลังในการทำงานร่วมกันโดยใช้วัฒนธรรมทำงานแบบร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมเรียนรู้ ร่วมพัฒนา

3. ด้านภาวะผู้นำร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560: 10) กล่าวว่า ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership) หมายถึง การทำ PLC ต้องมีผู้นำและผู้ตามใน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ภาวะผู้นำร่วม หมายถึง ระดับปฏิบัติในการส่งเสริมเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของทีมผู้นำ โดยขึ้นกับบริบทของงาน ทุกคนยอมรับในความรู้ความสามารถและการตัดสินใจของกันและกัน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ และมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบและประเมินผลการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสม ร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายวิสัยทัศน์ และเป้าหมาย ทุกคนมีความเท่าเทียมกันมีการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

4. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

อำนาจ เหลื่อน้อย (2561: 8) กล่าวว่า ชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การมีความศรัทธาร่วม การยึดถือหลักธรรมภิบาลในการบริหาร มีอัตลักษณ์ มีคุณธรรมและจริยธรรมในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งผู้บริหาร ครูและบุคลากร เป็นไปตามหลักจรรยาบรรณของวิชาชีพวิชาชีพ

ชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง ระดับปฏิบัติในการส่งเสริมเกี่ยวกับกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันโดยมี วิธีของการอยู่ร่วมกันในชุมชนที่ประสานเชื่อมโยง ทั้งความรู้ ประสบการณ์ของคณะผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่จะคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างจริงใจโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนสร้างบรรยากาศแห่งความสุขภายในสถานศึกษา

5. ด้านโครงสร้างสนับสนุน

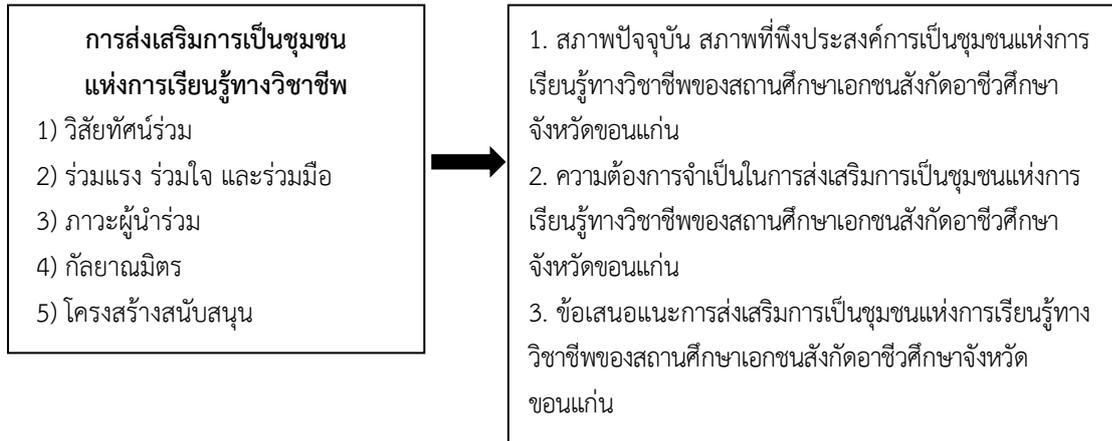
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560: 10) กล่าวว่า ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร (Supportive Structure) หมายถึง ต้องเน้นการทำงานที่เปิดโอกาสการทำงาน ที่ช่วยเหลือกันมากกว่าการสั่งการมีชั่วโมงพูดคุย

กาญจนา วันเสน (2562: 11) กล่าวว่า โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive Structure) หมายถึง ลักษณะของการลดความเป็นองค์กรที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการมาเป็นการใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตร และการทำงานเป็นทีมร่วมกันระหว่างองค์กรกับชุมชน

โครงสร้างสนับสนุน (Supportive Structure) หมายถึง ระดับปฏิบัติในการส่งเสริมเกี่ยวกับลดความเป็นองค์การที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการ ใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ แทนและเป็นวัฒนธรรมที่ส่งเสริมวิสัยทัศน์ การดำเนินการที่ต่อเนื่อง เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง มีการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 18 สถานศึกษา ผู้บริหาร จำนวน 124 คน และครู จำนวน 487 คน รวมทั้งสิ้น 611 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น จำนวน 18 สถานศึกษา โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 0.05 ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 242 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 49 คน และครูจำนวน 193 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ในสถานศึกษามีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดขอนแก่น เป็นแบบสอบถามแบบตอบสองคู่ (Duel-response format) ชนิด 5 ระดับ โดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ร่วม 2) ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) ชุมชนกัลยาณมิตร 5) โครงสร้างสนับสนุน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่นเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเลือกได้หลายคำตอบ ประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ด้าน ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ร่วม 2) ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) ชุมชนกัลยาณมิตร 5) โครงสร้างสนับสนุน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรง (Validity) ผู้วิจัยหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการแต่งตั้ง จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินหาค่าความสอดคล้องของนิยามและข้อความตัวแปรแต่ละตัวแปร หลังจากการนั้นนำผลการประเมินมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) พบว่า มีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1.00

2. การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำเครื่องมือที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่อยู่ในสถานศึกษาเอกชนสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach, 1990: 202 -204) โดยใช้เกณฑ์ 0.80 ขึ้นไป (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555) ได้ค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบัน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการทดสอบค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบัน

องค์ประกอบ	รายการ	Cronbach's Alpha
1	วิสัยทัศน์ร่วม	0.937
2	ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ	0.939
3	ภาวะผู้นำร่วม	0.933
4	ชุมชนกัลยาณมิตร	0.319
5	โครงสร้างสนับสนุน	0.937

ตารางที่ 2 แสดงการทดสอบค่าความเชื่อมั่นสภาพที่พึงประสงค์

องค์ประกอบ	รายการ	Cronbach's Alpha
1	วิสัยทัศน์ร่วม	0.959
2	ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ	0.946
3	ภาวะผู้นำร่วม	0.953
4	ชุมชนกัลยาณมิตร	0.955
5	โครงสร้างสนับสนุน	0.958

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) แล้วนำมาจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงดัชนีจากมากไปหาน้อย และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

2. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) แล้วนำมาจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นโดยเรียงดัชนีจากมากไปหาน้อย และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

3. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชนจังหวัดขอนแก่น จากแบบสอบถามแบบปลายเปิดแบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ โดยใช้สถิติค่าความถี่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 281 คน ตอนที่ 1 โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา เอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)
3. ลำดับความต้องการจำเป็นในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified})
4. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชนจังหวัดขอนแก่น จากแบบสอบถามแบบปลายปิดแบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ โดยใช้สถิติค่าความถี่

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา เอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า สภาพปัจจุบันในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านวิสัยทัศน์ร่วม รองลงมา คือ ด้านภาวะผู้นำร่วม และด้านที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร และสภาพที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีระดับที่พึงประสงค์มากที่สุด คือ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ และด้านภาวะผู้นำร่วม ด้านที่มีระดับที่พึงประสงค์น้อยที่สุด คือ ด้านโครงสร้างสนับสนุน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยรวม

การส่งเสริมการเป็นชุมชน แห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ	สภาพที่เป็นปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI Modified	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1. ด้านวิสัยทัศน์ร่วม	3.65	0.40	มาก	4.97	0.08	มากที่สุด	0.36	4
2. ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และ ร่วมมือ	3.61	0.43	มาก	4.96	0.08	มากที่สุด	0.37	3
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม	3.64	0.42	มาก	4.96	0.08	มากที่สุด	0.36	4
4. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	3.54	0.39	มาก	4.97	0.07	มากที่สุด	0.40	1
5. ด้านโครงสร้างสนับสนุน	3.57	0.43	มาก	4.96	0.10	มากที่สุด	0.39	2
รวม	3.60	0.25	มาก	4.96	0.05	มากที่สุด	0.37	

2. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 0.37 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร (PNI_{Modified} = 0.40) รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างสนับสนุน (PNI_{Modified} = 0.39) ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ (PNI_{Modified} = 0.37) ด้านภาวะผู้นำร่วม (PNI_{Modified} = 0.36) และด้านวิสัยทัศน์ร่วม (PNI_{Modified} = 0.36) ตามลำดับ โดยเรียงตามความสำคัญ ดังนี้ 1) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร 2) ด้านโครงสร้างสนับสนุน 3) ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ 4) ด้านภาวะผู้นำร่วม และ 4) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม

3. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น ปรากฏผลดังนี้ 1) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม คือ (1) ผู้บริหารควรส่งเสริมการกำหนดวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน (2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการมองเห็นทิศทางการทำงานร่วมกัน 2) ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ คือ (1) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการระดมความคิดและวางแผนร่วมกัน (2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการร่วมมือกันวิเคราะห์การออกแบบการสอน 3) ด้านภาวะผู้นำร่วมคือ (1) ผู้บริหารควรมีลักษณะของความเป็นผู้นำทางวิชาการ (2) ผู้บริหารควรมีความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลต่อการทำงาน 4) ด้านชุมชนกัลยาณมิตรคือ (1) ผู้บริหารควรมีความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกันในการทำงาน (2) ควรมีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรในการทำงานร่วมกัน 5) ด้านโครงสร้างสนับสนุน คือ (1) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชนสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น ปรากฏผล ดังนี้

สภาพปัจจุบันในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชนสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชนอย่างเป็นรูปธรรม อาทิ ส่งเสริมให้ครูร่วมกันกำหนดเป้าหมาย และร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เปิดโอกาสให้ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงานเป็นทีม ร่วมกันกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีให้กับผู้เรียน สิ่งต่างๆเหล่านี้ส่งผลต่อครูเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองมีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวัดน์ วรคุณโรจน์ (2564) ได้ที่พบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร สอดคล้องกับ Dora, H. (2015) ที่ได้ศึกษาความสามารถและการรับรู้ของครูกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า วัฒนธรรมองค์กรในการมีชุมชนกัลยาณมิตรที่ดีสามารถสร้างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้อย่างประสบผลสำเร็จ

สภาพที่พึงประสงค์ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่นโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนมีความพึงประสงค์ให้ผู้บริหารสถานศึกษาทุกแห่ง ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาอย่างจริงจัง โดยยึดหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมคือ ควรมีการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมเพื่อมุ่งหวังการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ ควรร่วมแรงร่วมใจ และร่วมมือ ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง อาทิ ควรมีการอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้รับฟังความคิดเห็นของครูผู้สอนเพื่อค้นหาแนวทางในการปฏิบัติงานที่ดีร่วมกัน รวมถึงควรสร้างชุมชนความเป็นกัลยาณมิตร สอดคล้องกับ พิชิต ขำดี (2561) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่ควรจะเป็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชนสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีค่าดัชนี (PNI_{Modified}) ของความต้องการจำเป็นเฉลี่ยเท่ากับ 0.37 โดยเรียงความสำคัญตามความสำคัญ ดังนี้ 1) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร 2) ด้านโครงสร้างสนับสนุน 3) ด้านร่วมแรงร่วมใจ และร่วมมือ 4) ด้านภาวะผู้นำร่วม และ 5) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านชุมชนกัลยาณมิตรเป็นด้านที่มีความจำเป็นในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น สูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีค่าความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.40 เนื่องจากความต้องการเกี่ยวกับการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชนด้านชุมชนกัลยาณมิตร อาทิ ควรส่งเสริมความมีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรในการทำงานร่วมกัน การเจตคติเชิงบวกต่อการศึกษาและผู้เรียน มีส่วนร่วมในการสร้างวัฒนธรรมกัลยาณมิตร ความไว้วางใจเคารพซึ่งกันและกันในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนภูมิ โนสุ (2560) ได้ศึกษาแนวทางการขับเคลื่อน

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และพบว่า องค์ประกอบด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร รองลงมาคือ ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน และด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

3. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า 1) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมการกำหนดวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพพร้อมกัน 2) ด้านร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการระดมความคิดและวางแผนร่วมกัน 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม คือ ผู้บริหารควรมีลักษณะของความเป็นผู้นำทางวิชาการ 4) ด้านชุมชนกัลยาณมิตรคือ ผู้บริหารควรมีความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกันในการทำงาน และ 5) ด้านโครงสร้างสนับสนุน คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูได้เสนอแนะเพื่อทำให้การส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน มีประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้สถานศึกษามีประสิทธิผลมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นียดา เปี่ยมพิชนะ (2564) ที่พบว่า แนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านชุมชนกัลยาณมิตร คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูอยู่ร่วมกันโดยมีวิถีลักษณะวัฒนธรรมแบบเปิดเผย ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเอง ด้านวิสัยทัศน์ร่วม คือ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ทางวิชาชีพ ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน คือ ควรจัดทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับโครงสร้างสนับสนุนชุมชนอย่างเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ด้านภาวะผู้นำร่วม คือ ผู้บริหารควรเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานร่วมกันให้แก่ครู

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันในการเป็นชุมชนด้านการเรียนรู้ในประเด็นทางวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครูร่วมกันกำหนดเป้าหมาย และร่วมกันสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงานเป็นทีม ก่อให้เกิดการเป็นชุมชนด้านการเรียนรู้ในประเด็นทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า สภาพที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นควรส่งเสริมการบริหารแบบมีส่วนร่วมคือ ควรมีการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมเพื่อมุ่งหวังการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ ควรร่วมแรงร่วมใจ และร่วมมือในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดที่สุด คือ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ดังนั้นผู้บริหารและครูควรร่วมกันสร้างบรรยากาศแห่งความสุขภายในสถานศึกษา

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านชุมชนกัลยาณมิตร เป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ดังนั้นข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการเป็นชุมชนด้านการเรียนรู้ในประเด็นทางวิชาชีพของสถานศึกษาเอกชน สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น คือ ควรมีความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกันในการทำงาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.1 การศึกษาวิจัยโดยการเปลี่ยนเป็นสถานศึกษาเช่นในภาครัฐ เนื่องจากอาจมีตัวแปรแทรกซ้อนเข้ามาเพิ่มเติมในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูล

1.2 การศึกษาวิจัยในเชิงพยากรณ์โดยเพิ่มตัวแปรตามในการศึกษาเป็นประสิทธิผลในการดำเนินงานของสถานศึกษา และคงตัวแปรเรื่องชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อนำผลการวิจัยเปรียบเทียบกับว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพส่งผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานของสถานศึกษาหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา วันแสน. (2562). การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- จิรวัดน์ วรณโรจน์. (2564). ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมสภาพลักษณะของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาจุฬาขอนแก่น. 8(3): 237-247.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: บิสนิตเนตส์แอนด์ดี.
- นียดา เปี่ยมพิชนะ. (2564). แนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. Journal of Buddhist Education and Research: JBER. 7(2): 17-33.
- พรรณทิภาภรณ์ อภิปริญา. (2562). สภาพและปัญหาของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และเขต 2 กรุงเทพมหานคร. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา. 14(2): 1-12.
- พิชิต ขำดี. (2561). แนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รัตนภูมิ โนสุ. (2560). แนวทางการขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาครุคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2560). แนวทางการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุชน วิเชียรสรรค์. (2560). กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 22(2): 239-248.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ เหลื่อน้อย. (2561). รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Dora, H. (2015). *Exploring the relationship between school-level teacher qualifications and teachers' perceptions of school-based professional learning community practices*.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0742051X15300196>
- DuFour. (2004). *Revisiting Professional Learning Communities at Work*. Bloomington, IN: Solution Tree Press.
- Stoll, L., & Louis, K. S. (Eds.). (2007). *Professional learning communities: Divergence, depth and dilemmas*. New York: Open University Press/McGraw Hill.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.